

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/61/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124010162
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Valášek
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3124010162.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Valáška a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. XXX, F. G., pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1 Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku, o odvolaniach prokurátorky krajskej prokuratúry a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 16. apríla 2025, sp. zn. 6T/7/2024, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. októbra 2025 v Trenčíne, jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolania obžalovaného A. B. a prokurátorky z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 16. apríla 2025, pod sp. zn. 6T/7/2024, bol obžalovaný A. B., nar. XX. XX. XXXX (ďalej iba „obžalovaný“) uznáný vinným zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

„dňa 05. 08. 2022 v presne nezistenom čase na pozemku na adrese G. H. XXX, I. J. v blízkosti potoka, pod vplyvom alkoholu sexuálne zneužil maloletú B.. K., nar. XX. XX. XXXX, takým spôsobom, že ju začal objímať a obchytávať takým spôsobom, že jej dal ruku spredu pod tričko, ktoré mala v tom čase oblečené a hladil ju v oblasti prsníkov po lambade oblečenej pod tričkom, následne jej dal ruku pod kraťasy a spodnú bielizeň a chytil v rozkroku, následne si pred maloletou stiahol svoje nohavice, pričom obvinený ako strýko maloletej poznal jej vek a vedel, že v tom čase nedovršila 15 rokov.“

Za to bol odsúdený podľa § 201 odsek 1, § 36 písm. j), § 38 odsek 2 odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky, ktorého výkon mu bol podľa § 51 odsek 1, odsek 2 a § 49 odsek 1 písm. a) Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Obžalovanému bola podľa § 51 odsek 4 písm. a) Tr. zákona, ako súčasť probačného dohľadu, uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej mal. B.. K. nar. XX.XX.XXXX na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Podľa § 73 odsek 2 písm. a), písm. b) a § 74 odsek 1 Tr. zákona účinného od 06.08.2024 súd prvého stupňa uložil obžalovanému aj ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadli odvolaním obžalovaný, a to vo vzťahu k všetkým jeho výrokom a aj prokurátorka v neprospech obžalovaného voči výrokom o vine a treste. Podané odvolanie obžalovaný bližšie odôvodnil písomne podaním zo dňa 04. júla 2025 doslovne takto:

II.

„Napadnutý Rozsudok považujem za nezákonný a nesprávny. Navyše ho považujem aj za nepreskúmateľný.

V prvom rade mám za to, že vykonaným dokazovaním nebolo bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že skutok, pre ktorý som stíhaný, sa stal.

Moje odsúdenie nemôže byť postavené len na výpovedi poškodenej ako jedinom priamom dôkaze. Samotný súd prvého stupňa konštatuje, že z výpovede ostatných svedkov nevyplýva, že by videli spáchanie skutku obžalovaným.

To, že výpovede svedkov zhodne potvrdzujú, že ja ako aj poškodená sme v daný deň boli na chate v G., videli nás aj spolu, že som sa hral s poškodenou a bol som pozrieť deti pri potoku ešte automaticky nedokazuje, že som stíhaný skutok spáchal. Samotný súd prvého stupňa toto konštatuje na str. 21 odôvodnenia. Výpovede svedkov len preukazujú, že k spáchaniu skutku mohlo dôjsť, ako konštatoval aj súd prvého stupňa.

Popieram však, že by som spáchal skutok, pre ktorý som bol uznaný vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania.

V rámci dokazovania sa ani len nepodarilo ustáliť, v aký časový okamih dňa 05.08.2022 som sa mal dopustiť stíhaného skutku. Toto považujem za kľúčové, kde mám byť odsúdený za zločin sexuálneho zneužívania, ktorý som mal údajne spáchať na verejne dostupnom priestranstve. Tak ako súdu sa javí nelogické, že spáchanie skutku žiadny zo svedkov nevidel, tak sa javí nelogické, že by som sa dopustil tohto zločinu na verejnom priestranstve, kde mohol ktokoľvek a kedykoľvek prísť, obzvlášť keď sa konala oslava niekoľko metrov od mieste údajného činu.

V situácii „tvrdenia proti tvrdeniu“ sú súdy povinné dôkladne posudzovať vierohodnosť jednotlivých proti sebe stojacich výpovedí a postupovať obzvlášť starostlivo a obozretné pri hodnotení týchto výpovedí a vyvodzovaní skutkových záverov a to za prísneho rešpektovania princípov prezumpcie nevinoty.

Poškodená v rámci výpovede v prípravnom konaní explicitne neuviedla, že by som ju mal hľadiť na intímnom mieste v rozkroku a takto odpovedala až na sugestívnu otázku pani prokurátorky, ktorá bola zložená z dvoch sugestívnych otázok, pričom odpovedala áno, no nie je zrejmé, na čo konkrétne odpovedala áno. Poškodená teda sama od seba neidentifikovala konkrétne intímne miesto v spodnej časti tela. Toto je podľa môjho názoru dôležitá skutočnosť, ktorá mala byť zohľadnená pri rozhodovaní. To, že znalkyňa konštatovala zachovanú špecifickú vierohodnosť poškodenej ešte neznamená, že poškodená uvádza pravdu.

Súd síce sa v odôvodnení Rozsudku vysporiadaval s dôveryhodnosťou poškodenej, no na kľúčový argument obhajoby neposkytol odpoveď. V rámci obhajoby som poukazoval na to, že poškodená poukazovala aj na dve deti, ktoré sa mali nachádzať v potoku konkrétne L. a D., no ich prítomnosť na oslave nebola potvrdená žiadnym zo svedkov, pričom svedkyňa M. B. vyslovene uviedla, že dieťa s menom L. ani v rodine nemajú. V tomto smere je napadnutý Rozsudok nepreskúmateľný, pretože sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

To znamená, že poškodená poukázala na dve osoby, ktoré sa mali nachádzať bezprostredne pred skutkom v potoku, no tieto osoby sa tam reálne nenachádzali čo vyplynulo z vykonaného dokazovania. Ak poškodená si vymyslela prítomnosť týchto dvoch osôb, tak nie je vylúčené, že si vymyslela aj stíhaný skutok .

Preto mám za to, že poškodená neuvádzala pravdu pri svojej výpovedi.

Strohé konštatovanie súdu, že s odstupom času tak môže dôjsť k premiešaniu spomienok kto kde presne bol nemôže v danom prípade pristúpenia ďalších dôkazov obstáť v takto závažnej otázke! Zdôrazňujem, že poškodená vypovedá po 3 mesiacoch od údajného skutku a teda nejde o prípad, kde by vypovedala so značným časovým odstupom.

Pri prehraní audiovizuálneho záznamu z výsluchu poškodenej vyplynulo na hlavnom pojednávaní, že poškodená na kľúčovú otázku „A dolu kde sa ťa chytil“ poškodená uviedla: „No ... našťastie pod gate, hore na lambadu, a dole pod gate.“ V prepise zápisnice z výsluchu táto časť výpovede bola prepísaná nasledovne: XXX (nezroz.), čo považujem za účelové.

Toto vzbudzuje pochybnosti čo do dôveryhodnosti výpovede poškodenej. S týmto sa súd prvého stupňa vôbec nevysporiadal, hoci viackrát bola na hlavnom pojednávaní zopakovaná nahrávka v tejto časti.

Pokiaľ ide o výpovede M. A. a N. E., tak súd uviedol, že tieto nepriamo potvrdzujú dôveryhodnosť výpovede poškodenej, pričom výpovede preukazujú určitý vzorec môjho správania sa.

Mám za to, že týmto záverom súd hrubým spôsobom zasiahol do zásady prezumpcie neviny v inej veci pri odôvodňovaní mojej viny v tomto trestnom konaní. Popieram tvrdenia týchto svedkýň, ktoré boli zjavne účelové a namierené voči mojej osobe s cieľom pomôcť obžalobe vytvoriť o mne obraz sexuálneho predátora, ktorý si v môj neprospech osvojil aj súd bez akéhokoľvek verifikovania dôkazov. Tu si len dovoľím povedať, že z výpovede svedkyne N. E. nakoniec vyplynulo, že išlo len o jej pocity, no bližšie nevedela vysvetliť kedy a najmä konkrétne čoho som sa mal voči nej dopustiť. Jej výpoveď ďalej obsahovala len hodnotiace úsudky vo vzťahu ku skutku, pre ktorým som obžalovaný a k správaniu poškodenej.

Táto svedecká výpoveď určite nepotvrdila dôveryhodnosť výpovede poškodenej. Obdobne to platí aj pre svedeckú výpoveď M. A., ktorú navyše vyvrátila výpoveď svedkyne M. B., ktorá poprela, že by sa jej táto svedkyňa niekedy zverila o mojom správani v minulosti.

Na strane druhej podľa súdu prvého stupňa dôveryhodnosť mojej výpovede spochybňujú závery znaleckého posudku z odvetvia psychiatria vypracovaného znaleckou organizáciou Centrum duševného zdravia a konzultantského posudku vypracovaného znalkyňou O. I., z ktorých zhodne vyplýva, že moja sexualita je deviantná, pričom skutku som sa dopustil pod vplyvom tejto deviácie.

Som toho názoru, že závery súdu sú v tomto smere nesprávne. Tieto znalecké posudky sa nevenovali dôveryhodnosti mojej výpovede a teda nie sú spôsobilé spochybniť dôveryhodnosť mojej výpovede. Z uvedeného dôvodu napádam tento záver súdu prvého stupňa. Namietam tiež, že znalci nemôžu konštatovať, že som sa skutku dopustil pod vplyvom deviácie; znalci môžu konštatovať iba samotnú deviáciu, no nemôžu prejudikovať, že som sa dopustil skutku.

Pokiaľ ide o iné nepriame dôkazy (svedecké výpovede), tak uvádzam nasledovné. Ak je u svedka, či svedkov, ktorých výpoveď stojí proti výpovedi obvineného, objektívne prítomná pochybnosť o ich nezainteresovanosti na výsledku konania. Svedkyňa F. K., ktorá sprostredkovanie na základe informácií od poškodenej popisovala, čo jej uviedla poškodená niekoľko dní po skutku, má nepochybne záujem na mojom odsúdení, keďže ako sama uviedla, nie je s ním ani len v blízkom vzťahu a preto voči nemu aj vypovedala. Tu sa žiada dodať, že svedkyňa na hlavnom pojednávaní uviedla, že si nie je celkom istá, či jej poškodená uviedla, že som sa mal dotýkať poškodenej na prsiach aj dole v rozkroku. Pripomínam, že svedkyňa nebola svedkom stíhaného skutku.

Ďalej z výpovede svedkyne vyplynulo, že poškodená sa na druhý deň po skutku nesprávala ani zvláštne na rodinnej oslave, na ktorej bol aj obžalovaný. Poškodená neprotestovala a na rodinnú oslavu išla, nezverila sa svedkyňi o údajnom skutku a svedkyňa si ani nevšimla nič podozrivé. Som toho názoru, že ak by som sa skutočne dopustil toho čo mi je kladené za vinu, tak poškodená by už na oslave na G., prípadne nasledujúci deň by sa vyhýbala mojej prítomnosti, čo sa však nestalo.

Svedkyňa M. B. počas oslavy, kedy sa mal stať stíhaný skutok si tiež nevšimla nič nezvyčajné, nevšimla si, že by poškodená sa divne chovala, prípadne, že by sa obžalovaný choval divne.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mám za to, že vykonané dokazovanie nevyprodukovalo ucelenú reťaz priamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť nespochybniteľný záver, že sa stíhaný skutok stal.

Mám za to, že moje odsúdenie vzhľadom na dôkaznú situáciu a právnu kvalifikáciu nemôže byť postavené len na výpovedi poškodenej ako jedinom priamom dôkaze, ktorá je vyvrátená mojou výpoveďou. Po vykonaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov ostali pochybnosti o mojej vine a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení a preto je nevyhnutné aplikovať zásadu in dubio pro reo.

Vzhľadom na to, že napadáam výrok o vine, tak tým napadáam aj výroky o uložení ochranného liečenia či zákazu priblíženia sa k poškodenej, keďže majú podklad vo výroku o vine a z tohto dôvodu sú nesprávne a nezákonné.

Odvolaním napadáam aj výrok o treste pre prípad, že by odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa ma správne uznal za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania.

K tomuto uvádzam, že uložený trest považujem za neprimeraný. Mám za to, že boli splnené podmienky pre uloženie nižšieho trestu než na spodnej hranici trestnej sadzby, pričom nižší trest by v rámci individuálnej a generálnej prevencie bol dostatočný. Poukazujem na zníženú pričetnosť vyplývajúcu so znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 95/2023, vypracovaný Centrom duševného zdravia, s.r.o., z ktorého vyplýva, že v dôsledku sexuálnej deviácie boli moje ovládacie schopnosti boli v dôsledku sexuálnej deviácie znížené na polovicu. Súd sa pri rozhodovaní s touto skutočnosťou nevysporiadal, hoci som na to poukazoval v záverečnej reči. V mojom prípade bolo možné mimoriadne znížiť trest aj preto, že som už osobou vyššieho veku, čo chvíľa nadobudnem dôchodkový vek, doposiaľ som nikdy nebol trestaný dokonca ani len postihnutý za priestupok.

Z uvedených dôvodov by postačovala aj kratšia skúšobná doba ako 4 roky.

III.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby odvolací súd zrušil Rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 6T/7/2024 zo dňa 16.04.2025 a vo veci sám rozhodol tak, že ma oslobodzuje spod obžaloby.“

Prokurátorka svoje písomné odvolanie v neprospech obžalovaného voči výrokom o vine a treste bližšie čo do dôvodov doplnila podaním zo dňa 07.07.2025, v ktorom uviedla, že vo vzťahu k výroku o vine napadnutého rozsudku sa nestotožňuje s právnou kvalifikáciou konania obžalovaného tak, ako ju ustálil súd prvého stupňa. Podľa jej názoru vzťah obžalovaného s mal. poškodenou odôvodňoval naplnenie znaku blízkej osoby podľa § 127 odsek 4 Tr. zákona. Poukázala na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu (5Tdo49/2011) a ústavného súdu ČR (II. ÚS 955/18) vo vzťahu k okolnostiam posudzovaným pri hodnotení naplnenia znaku blízkej osoby. Je toho názoru, že s prihliadnutím na vykonané dokazovanie a zistené vzťahové väzby v rámci rodiny obžalovaného a mal. poškodenej uvedený znak naplnený bol, čo následne odôvodňuje právne posúdenie konania obžalovaného podľa § 201 odsek 2 písm. b) Tr. zákona. Taktiež poukázala v otázke ukladania primeraného trestu na následky konania obžalovaného na psychiku mal. poškodenej. Namietala tiež vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti, že uložený trest z pohľadu jeho výmery a formy nereflektuje závažnosť konania obžalovaného a jeho následky, a to aj pri zohľadnení doterajšej bezúhonnosti obžalovaného. Záverom navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a sám obžalovaného uznal za vinného zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa

§ 201 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona a uložil mu primeraný trest odňatia slobody so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátorky sa vyjadril písomne obžalovaný prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 21. júla 2025, v ktorom uviedol, že s odôvodnením odvolania prokurátorky sa nestotožňuje. Je toho názoru, že zo žiadneho z vykonaných dôkazov nevyplýval taký vzťah medzi obžalovaným a poškodenou, ktorý by odôvodňoval konštatovanie súdu o naplnení znaku spáchania skutku na blízkej osobe. Práve naopak, napriek skutočnosti, že sa súd prvého stupňa riadne touto otázkou zaoberal, v súlade s vykonanými dôkazmi, dospel k správne právnemu záveru, že medzi obžalovaným a poškodenou, ktorý nie sú ani pokrvnými príbuznými, neexistuje žiadna bližšia citová väzba. Vo vzťahu k prokurátorkou namietanej primeranosti uloženého trestu poukázal na svoju doterajšiu bezúhonnosť, menšiu intenzitu zásahu do intímnej sféry poškodenej a prepojenie uloženého trestu na ochranné liečenie. Podľa obžalovaného v prípade preukázania viny obžalovanému by uložený trest preto naplňal zásady ukladania sankcií a trestov v zmysle Trestného zákona. Práve naopak, uloženie takého trestu, aký navrhuje prokurátorka,

by bolo potrebné považovať za trest neprimerane prísny. Ukladanie nepodmienečného trestu, tak ako to bolo navrhnuté v odvolaní prokurátorky, by sa s prihliadnutím na vek obžalovaného, ale aj časový odstup od skutku míňalo účelu. Z uvedeného dôvodu navrhol odvolanie prokurátorky zamietnuť ako nedôvodné.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila aj prokurátorka, ktorá vo svojom písomnom podaní zo dňa 14. júla 2025 uviedla, že sa nestotožňuje s dôvodmi uvádzanými obžalovaným v jeho odvolaní vo vzťahu k spochybneniu výpovede mal. poškodenej. Zdôraznila, že vierohodnosť jej výpovede bola potvrdená oboma foreznými posudkami znalkýň, A. E. a D. P., pričom jej výpoveď nie je ani v rozpore s inými vykonanými svedeckými výpoveďami. Skutočnosť, že maloletá poškodená vo svojej výpovedi nesprávne uviedla meno jednej osoby, ktorá sa na oslave mala nachádzať, žiadnym spôsobom nie je spôsobilá spochybníť jej výpoveď ako celok. Poukázala pritom na skutočnosť, že aj svedkyňa E. a aj samotný obžalovaný neuvádzali presné mená účastníkov oslavy. Vo vzťahu k vine obžalovaného uviedla, že u poškodenej bola zistená traumatická symptomatika, ale podporne aj obsah výpovedí dcér obžalovaného v spojení so závermi sexuologického znaleckého posudku k osobe obžalovaného vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov preukazujúcich vinu obžalovaného. Vo vzťahu k výroku o treste zdôraznila závažnosť konania obžalovaného a jeho následky, pričom vzhľadom na tieto okolnosti navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Verejné zasadnutie odvolacieho krajského súdu bolo dňa 14. októbra 2025 vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok (§ 293 odsek 5, odsek 7 Tr. poriadku) v neprítomnosti opatrovníka poškodenej, ktorý mal upovedomenie o termíne verejného zasadnutia riadne vykázané so zachovaním lehoty na prípravu, pričom svoju neúčast' neospravedlnil.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižava podaného odvolania prokurátorky krajskej prokuratúry a jeho odôvodnenia. Žiadal rozhodnúť spôsobom v ňom uvedeným a vo vzťahu k odvolaniu obžalovaného, toto navrhol podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že sa v plnom rozsahu sa pridrižava ich podaného odvolania ako aj jeho písomného doplnenia s tým, že navrhol rozhodnúť spôsobom v ňom uvedeným, a teda obžalovaného po zrušení napadnutého rozsudku spod obžaloby oslobodiť. Vo vzťahu k odvolaniu prokurátora sa odkázal na ich písomné vyjadrenie k nemu a navrhol toto odvolanie podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný sa v rámci konečného návrhu stotožnil s konečným návrhom jeho obhajcu.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. poriadku, na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolania obžalovaného a prokurátora, ktoré boli inak prípustné, podané oprávnenými osobami, včas a na správnom mieste, nie sú však dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaniami obžalovaného a prokurátora napádaného rozsudku, z obsahu odvolaní a ich dôvodov vyplýva, že podanými odvolaniami nie sú vytykané chyby takéhoto procesného charakteru. Odvolací súd pritom ani sám nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu posudzovaného trestného činu zistil, že napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo v súlade s Tr. poriadkom, a v ktorom nedošlo k žiadnym relevantným pochybeniam, ktoré by mohli mať zásadný vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie (vykonaním všetkých dostupných a relevantných dôkazov) v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a urobil z neho správne skutkové, ale i právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku,

teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, bez ohľadu na to, kto vykonané dôkazy zadovážil a dospel k logicky správnym a odôvodneným skutkovým zisteniam, ktoré v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Tr. poriadku aj podrobne a vecne správne i presvedčivo v napadnutom rozsudku odôvodnil.

Skutočnosť, že sa obžalovaný a prokurátorka nestotožňujú so skutkovými, či právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku (obžalovaný navrhuje oslobodiť ho spod obžaloby a na druhú stranu prokurátorka žiada posúdiť konanie obžalovaného podľa prísnejšej kvalifikovanej skutkovej podstaty daného trestného činu), nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Je potrebné poukázať na to, že súd prvého stupňa v rozhodnutí podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, správne vyhodnotil i prípravné konanie, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby a jeho správne skutkové a právne závery vo vzťahu k uznanej vine majú dostatočný a presvedčivo zistený skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní, vrátane záveru o naplnení subjektívnej, ako aj objektívnej stránky zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1 Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku. Odvolací súd nezistil pochybenie ani pri právnej kvalifikácii skutku súdom prvého stupňa, kedy prokurátorka nielen v rámci konania pred súdom prvého stupňa, ale aj v rámci odvolania žiadala konanie obžalovaného subsumovať (podriaďiť) pod (prísnejšiu) kvalifikovanú skutkovú podstatu zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c)

Tr. zákona.

Súd prvého stupňa postupoval procesne správne, a preto vzhľadom na ním vykonané dôkazy, zahŕňajúce najmä výpoveď mal. poškodenej B.. K. (ktorej vierohodnosť nebola žiadnym z vykonaných dôkazov relevantne spochybnená), podporenú závermi znaleckého skúmania A. E. k osobe mal. poškodenej, ale aj D. P., k zistenej traumatickej symptomatike u mal. poškodenej a ďalej taktiež vzhľadom na svedecké výpovede F. K. (hlavne vo vzťahu k zmenám v správaní mal. poškodenej po skutku), svedkyne M. B. (hlavne vo vzťahu k ovplyvneniu obžalovaného alkoholom v čase skutku), a taktiež závery znaleckého dokazovania znaleckej organizácie Centrum duševného zdravia (v spolupráci s konzultantkou D. I.) vo vzťahu k sexuálnej deviacii zistenej u obžalovaného, ale s prihliadnutím na ďalšie vykonané dôkazy, odvolací súd považuje obranu obžalovaného a jeho tvrdenia uvádzané v odvolaní, pokiaľ ide o jeho vinu vo vzťahu k žalovanému skutku, za vyvrátené.

Podľa § 127 odsek 4 Tr. zákona sa blízkou osobou na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Podľa § 127 odsek 5 Tr. zákona sa blízkou osobou na účely trestných činov vydierania podľa § 189, znásilnenia podľa § 199 odsek 2, sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 2, sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 2, týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208, nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 2, nebezpečného prenasledovania podľa § 360a, nebezpečného elektronického obťažovania podľa § 360b alebo financovania terorizmu podľa § 419c odsek 2 rozumie aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízkou osobou podľa odseku 4, ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Odvolací súd v zhode so skutkovým a právnym záverom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že konanie obžalovaného, tak ako vyplynulo zo správne zisteného skutkového stavu súdom prvého stupňa, vykazuje znaky zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1 Tr. zákona a nie ako zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona. Je to odôvodnené tým, že nie je možné konštatovať preukázanie existencie vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou majúceho charakter blízkych osôb. Je zrejmé, že vzájomný vzťah obžalovaného s poškodenou nespadá pod okruh blízkych osôb podľa § 127 odsek 5 Tr. zákona. K naplneniu znaku blízkej osoby podľa § 127 odsek 4 Tr. zákona je nevyhnuté (vzhľadom na neexistenciu jednej z taxatívne vymedzených blízkych väzieb) preukázanie takej vzájomnej väzby medzi obžalovaným a poškodenou, pre ktorú by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú. Z vykonaného dokazovania síce vyplynulo, že obžalovaný sa s poškodenou stretával

pri rodinných stretnutiach a oslavách, avšak krajský súd sa stotožňuje s konštatovaním okresného súdu, že zo žiadneho z vykonaných dôkazov nevyplývalo, že by medzi obžalovaným a poškodenou došlo k vybudovaniu osobného vzťahu relevantnej intenzity. Práve naopak, v tejto otázke krajský súd poukazuje na výpoveď svedkyne M. B., z ktorej vyplynulo, že vzťah obžalovaného a poškodenej bol neutrálny, poškodená v domácnosti obžalovaného nerespávala, nehrávali sa spolu, nevyhľadávali svoju prítomnosť, nemali hlbšie rozhovory a pod. Je tak zjavné, že nemali vybudovaný žiaden hlbší vzájomný vzťah, a preto zjavne nie je možné hovoriť o vzťahu takej intenzity, ktorý by odôvodňoval vyhodnotenie, že sú si osobami navzájom blízkymi.

Pred súdom prvého stupňa správne vyhodnotený skutkový stav, s ktorým sa aj odvolací súd stotožnil, nie je možné považovať vzťah obžalovaného s poškodenou za taký, ktorý by odôvodňoval, že by obžalovaný a maloletá mali byť hodnotení ako blízke osoby. Konanie obžalovaného a okolnosti skutku preto nebolo možné, napriek námietkam prokurátorky, považovať za také, ktoré by odôvodňovali naplnenie kvalifikačného znaku spáchania skutku na blízkej osobe podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona.

Následne odvolací súd, keď nezistil dôvod na zrušenie výroku o vine, ďalej preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste a ďalších výrokov, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad (§ 317 odsek 2 Tr. poriadku). Zistil, že pri ukladaní trestu odňatia slobody súd prvého stupňa dôsledne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 odsek 1 až 4

Tr. zákona dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, pričom správne obžalovanému priznal existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zákona (viedol pred spáchaním trestného činu riadny život) pri absencii (neprítomnosti) akejkoľvek prirážajúcej okolnosti. Pre pomer poľahčujúcich a prirážajúcich okolností (1:0) bolo nevyhnutné pri ukladaní trestu odňatia slobody vychádzať z upraveného rozpätia trestnej sadzby (3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov), nakoľko bolo potrebné znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 odsek 3 Tr. zákona vo vzťahu k ustanoveniu § 201 odsek 1 Tr. zákona).

Po ustálení skutkového stavu a právneho záveru preskúmvanej trestnej veci odvolací súd dospel k záveru, že súdom prvého stupňa obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 4 (štyri) roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v určenej skúšobnej dobe a tiež aj uloženia povinnosti spočívajúcej v zákaze priblíženia sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 odsek 1, odsek 3 a odsek 4 Tr. zákona a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu a jeho následky, zistenú poľahčujúcu okolnosť, nezistenú prirážajúcu okolnosť ako aj pomery obžalovaného, jeho doterajšiu bezúhonnosť ako aj možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu s prihliadnutím na súčasne ukladané ochranné liečenie. S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené okolnosti, aj podľa názoru odvolacieho súdu, uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere dostatočne vyjadruje i morálne odsúdenie protiprávneho konania obžalovaného spoločnosťou.

Ochranné sexuologické liečenie v súdom prvého stupňa uloženej ambulantnej forme zasa vystihuje základné zásady ukladania tohto ochranného opatrenia (§ 35 odsek 1, odsek 2 a odsek 5 Tr. zákona), predovšetkým tie skutočnosti, že takto špecifikované ochranné opatrenie v spojení s vyššie uvedeným trestom odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom a obmedzením, zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným účinnejšie ako samotný výkon trestu odňatia slobody, pričom prihliada aj na potrebu liečenia obžalovaného a dovŕšenia jeho nápravy.

Uložený trest a ochranné opatrenie bude vplývať na obžalovaného, aby počas plynutia skúšobnej doby viedol riadny život (predovšetkým nedopúšťal sa akýchkoľvek úmyselných trestných činov a priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu) s tým, že súčasne bude dôsledne dodržiavať súdom prvého stupňa uloženú povinnosť a podrobí sa uloženému ochrannému (sexuologickému) liečeniu. Negatívne konštatovanie tejto skutočnosti (neosvedčenie sa v skúšobnej dobe) zo strany súdu by potom následne znamenalo, že obžalovaný by si trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, musel skutočne vykonať.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody v rámci adhézneho konania, krajský súd konštatuje, že poškodená si nárok na náhradu škody v adhéznom konaní neuplatňovala, preto takýto výrok správne absentoval už aj v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov krajský súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Podľa § 319 Trestného poriadku krajský súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky v neprospech obžalovaného a odvolanie obžalovaného nie sú dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.